

розглянутих. Громадяни інколи роками домагаються відновлення своїх порушених прав, особливо у цивільних справах.

Аналіз листів, скарг та заяв, що надходять на адресу Уповноваженого, дає підстави стверджувати, що реалізація конституційного положення про судовий захист прав і свобод громадян подекуди зводиться нанівещ через помилки та порушення законності, які допускають у своїй діяльності органи, що здійснюють попереднє слідство та дізнання.

Проте велике занепокоєння Уповноваженого з прав людини викликає брутальне порушення невід'ємних прав громадян України на життя, недоторканість і повагу до гідності людини саме з боку працівників міліції, на яких законом і покладено захист прав та безпеки людини.

Факти притягнення до кримінальної відповідальності за насильство протягом останніх чотирьох років свідчать, що понад 400 працівників міліції, з яких 168 було засуджено, якраз було і притягнуто за ці види злочину. Тільки у минулому році за схильність до насильства з органів внутрішніх справ було звільнено понад тисячі міліціонерів. Це свідчить про масштабність і реальність цієї проблеми в Україні. Значною мірою це, на жаль, робиться, як і раніше, заради підвищення відсотку розкриття злочинів. І зрозуміло, що злочини потрібно розкривати, але ж не шляхом вчинення інших злочинів.

Зокрема, можна відзначити, що пріоритетом для будь-якої держави має бути дотримання прав і свобод людини. Протягом останніх років громадянські, особисті та політичні права людини і громадянина, передбачені Основним Законом України, знайшли свій розвиток в законах та інших нормативно-правових актах України. Так, з метою реалізації конституційної гарантії запобігання дискримінації в Україні Урядом було розроблено, а Верховною Радою прийнято Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні».

Враховуючи процеси розвитку та соціальні і культурні зміни, які відбуваються в нашому суспільстві, законодавчі акти щодо запобігання та протидії дискримінації в Україні потребують постійного оновлення та удосконалення, як одна з головних складових демократичного суспільства.

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Клочков Б.І., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, начальник кафедри господарсько-правових дисциплін ННПП НАВС Нескороджена Л.Л.

На сучасному етапі розвитку українського суспільства, зважаючи на еволюційні, глобалізаційні, трансформаційні процеси, що відбуваються безпосередньо в державі, можна говорити про породження та постановку нових питань для системи МВС України, що потребують вчинення активних дій зі сторони держави для їх вирішення. Відтак, зважаючи на особливий правовий та соціальний статус МВС України, що передбачає забезпечення прав і свобод громадян, інтересів суспільства та держави, варто відзначити актуальність питання дослідження та загострити увагу на впровадженні інновацій в процесі реформування зазначеної системи, оскільки вона повинна відповідати сучасним умовам розвитку суспільства та неодмінно забезпечувати реалізацію покладених на неї завдань.

Реформування та впровадження інновацій можна розглядати як взаємообумовлені явища в цілому або як окремі правові категорії. Зважаючи на політико-правові особливості діяльності держави, її курс спрямований на євроінтеграцію, а отже, вимагає чіткої відповідності роботи ОВС європейським стандартам правоохоронної діяльності, що потребує створення законодавчої бази, реорганізацію структурних підрозділів з метою розмежування компетенції, дублювання повноважень, вирішення кадрових питань та з-поміж зазначених – впровадження інновацій, у випадку із ОВС – технологій,

продукції, організаційно-технічних рішень, обладнання тощо з метою створення ефективної, новітньої, нормально функціонуючої системи.

В межах зазначених особливостей доцільного говорити про проведення зазначених дій лише в комплексі, адже поодинокі застосування не призведе до бажаного ефекту і буде абсолютно непомітним та недовим в силу з однієї сторони нівелювання діючих норм права, а з іншої – дотримання даних норм, але зважаючи на відсутність діючого механізму – неможливість фактичного виконання.

Проведення таких комплексних дій, на нашу думку повинно в певній мірі безпелеяційним, невідворотним та кардинальним. Яскравим прикладом може слугувати проведення реформи системи МВС в Грузії. Однією із особливостей зазначеної реформи є приділення значної уваги кадровому забезпеченню функціонування системи ОВС.

Дійсно, кадрове забезпечення є одним із основних елементів будь-якого дієвого механізму. Відтак, постає питання про можливість здійснення інноваційної діяльності в межах вищезазначеної сфери. Виходячи із об'єктивних обставин та суб'єктивного бачення даної проблематики, зазначаємо, що інноваційна діяльність можлива в межах визначення форм і методів управління персоналом, а також стосовно проведення підготовки кваліфікованих кадрів, вдосконалення системи соціальної та психологічної роботи в системі ОВС, забезпечення розвитку міжнародного співробітництва (теоретичного та практичного), шляхом участі у програмах обміну науковими, освітніми працівниками, практикуючими спеціалістами з метою стажування, здійснення досліджень.

Особливу увагу необхідно звернути на інформаційне забезпечення діяльності правоохоронних органів, що полягає у впровадженні сучасних інформаційних систем і технологій. Створення потребує зокрема єдина автоматизована база даних правоохоронних органів, звісно, відмінної від ЄСДР, що повинна сприяти реалізації завдань системи ОВС; єдина система документообігу між структурними підрозділами, використовуючи спеціальні режими доступу з метою ліквідації зайвої бюрократичної тяганини, а також створення єдиного інформаційного довідкового ресурсу, що забезпечує доступ громадян до необхідної інформації та можливості швидкої взаємодії між ОВС та громадянами.

Вкрай важливого значення набуває питання дотримання прав людини і громадянина, недопущення їх порушень, що безпосередньо можна пов'язувати із діяльністю системи органів МВС, а зважаючи на вищезазначені обставини, інноваційна діяльність в даному контексті покликана забезпечити належний рівень їх дотримання.

Як висновок, можна зазначити, що впровадження інновацій в системі МВС України повинно сприяти її всебічному вдосконаленню, реорганізації підходу до провадження правоохоронної діяльності, підвищення довіри у громадян до правоохоронних органів та створення відчуття захищеності та впевненості в державі.

УДК 343.98:343

КОНСТИТУЦІЙНА ГАРАНТІЯ ПРАВА ОСОБИ НА ЗАХИСТ

Клівенко А.І., курсант ФПС ННІПФЕКП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., викладач кафедри досудового розслідування ННІПФСКМ НАВС Патик А.А.

Право, як загальнообов'язкове та визнане державою, правило поведінки, є цілісним і разом з тим структурним утворенням. Питання системи права торкаються різноманітних глибоких та складних зв'язків між його складовими. Кажучи про кримінальне процесуальне право, слід перш за все підкреслити його тісний зв'язок з конституційним правом. Право визначає в Конституції України систему норм державного та суспільного устрою, основні права,